

зы прольба дано Богъ обьрни сьрдце-то на царь
 иѣна за да не сѧ вьрнатъ посярамени. Богъ чу
 сьрдечнѧ-тѧ му молитвѧ и прободн ангела
 своего въ образа на свѧтаго Сабвѧ, и сѧ ави
 тѧжѧ ношь на царѧ иѣна, и думаше: не ма
 възпирай и не искрвете за мене, Божїѧ-та да-
 деннѧ мнѣ благодать не нѧхожда, за да не вѧ.
 де между васъ вражда и крѧвопролитїе. Въ дру-
 гїѧ день царь-а исповѣда това сичко видѣнїе на
 патрїѧха; патрїѧрхъ-а сѧ добро разсѧжденїе рѣши
 да сѧ дадѧтъ св. мощы като самѧ свѧтѧй нѧво-
 лава, а не между двѣ стругы силы протнвленїе [16]
 да става н сраженїе. Изволнхъ тогази на Влады-
 слава да сѧ приготви. Въ другїѧ день сѧ събрахъ
 архїепископи епископи самѧ и патрїѧрхъ-а, служн-
 хъ Божественнѧ литургїѧ и памѧть на свѧ-
 таго направнхъ. Като открывъ гроба видѣхъ
 чѣло-то цѣло неповредно, лице-то свѣтло и сѧ
 благоуханїе неизреченно исполнено, и усѣни
 сичкы сѧ благо-дать, и въ толкози народѧ,
 кон-то имахъ да страдѧтъ отъ различни немо-
 цы въ сѧщїѧ-а часъ здравїе получихъ. Като го из-
 ваднхъ положихъ го въ прѣдсѧготованныѧ злат-

(14) Какъ-то назва поговница-та два остри камени не мѣ-
 ѧтъ бравно, заше-то Вьрки струги за бой а Бзмѧри дваждѧ не-
 покори и струги.